

דברי הכפר

קשב / ט' כרמי

קשה לשתי קונכיות לשוחח שיחה – של ממש.

כל אחת מטה אוזן לים שלה.

רק שולה הפנינים או סוחר העתיקות

יכול לקבוע בלי חשש: אותו ים.

גיליון מס 1867 * כ"ח תשרי תשס"ד * 24 אוקטובר 2003

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

26/10	אוהד דבולט ירנן שטיינר
30/10	ויקטור בן-רשף קרני בט (נכדה פרלסון)
27/10	לילה הרט יאיר וולר (נכד ר. כהן) קמע דיבון (נכד) דור גדליזון טל איסטון (נכד)
31/10	יוחנן בלר (נכד טנא)
1/11	אבימלך הלוי

**Happy
Birthday**

ימי נישואין

26/10	שלומית והרי ליפשיץ מיקי ויהודה עדר
27/10	שרונה ודוד מרציאנו אביטל ואיסר נוימן
29/10	עמליה וגיל לוין
30/10	פרנקי ופיל גליק לילה ובוב הרט

מזל – טוב !

נזכור

גב' לואי אפטרט
גב' אסיה נמנוב
פיליס לטוביץ

א' בחשוון תשל"ו 6/10/75
ב' בחשוון תשל"ט 5/11/78
ג' בחשוון תשמ"ב 3/11/81

פירורים מהסוכה ועוד...

שישו ושמחו בשמחת חג, מחאו כפיים, נגנו ושירו בקול חזק ובמצלתיים...
ואכן סוף שבוע של שירה היה לנו עם משפ' וגנר ביום חמישי שהפיקה וביצעה ערב
שירים יחד עם רכש טוב של נגנים וזמרת מוכשרת וחיננית העונה לשם אֶניה.

וביום שישי לא הפסקנו לשיר בערב שארגנו הנעורים / נעורון בניצוחם של אילן ועס
במועדון. יש לנו כשרונות ויש לנו עתיד של תרבות, ויש לנו סיבה להיות גאים.
ולסיום החג בשבת, בוקר של "פישפשפאנטי" עם הרבה אוכל ופינוק שונות, הגיעו
רבים וההנאה היתה רבה.

זהו... החגים נגמרו ואפשר להוסיף עוד חור בחגורה כי בקרוב נתחיל לאכול
סופגניות.....

עוד מקום בילוי למשפחה נפתח באיזורנו, כאן מעבר לפינה בצומת ראש-פינה ושמ
בישראל "סנטר הגליל". הפתיחה החגיגית ב- 27/10. יש שם חנויות רבות מכל
הסוגים, רק תביאו כסף.

שרון ונתניהו מכים ללא רחם בעם היושב בציון ומקצצים לכולם את הצורה.

הפיצוץ במסעדת מקסים בחיפה זיעזע את אמות הסיפים של כל בר אנוש בארץ
ובעולם, מלבד הניסיון וההצלחה להרוג כמה שיותר בני אדם לא, להצליח לפגוע
במרקם החברתי של המקום והעיר חיפה. נהרגו שם אנשים שהמפריד ביניהם הוא הדת
של כל אחד מהם והמשותף לכולם הוא הנוזל האדום והיותם בני אדם יציר כפיו של
היושב במרומים.

רציתי להזכיר את תפילות יום הכיפור שעברו בנעימים והצום היה קל יחסית ובמועדון
במרביית היום לא הורגש החום. לי במיוחד, עדיין חסרים הפיוטים והזמירות בנוסח
הספרדי, למרות שכבר למדתי להגות את הנוסח המקומי ולעיתים אני מוצא את עצמי
מפזם את המנגינות, שהן יפות כשלעצמן, אבל לא כתחליף לזמירות שאני מכיר מהבית.

הנעורים-נעורון יצאו לטיול באיזור עלמה דלתון, ישנו?? בעין-זיתים ולמחרת חזרו
רכובים על אפניים מעין זיתים הביתה. רפי פרנק ליווה אותם על אופניו ואילן מדינה
(המדריך) בסובארו. ואני?? אני רק הובלתי את האופניים והציוד לעין זיתים, עם
המשאית אני מסתדר יותר טוב מהאופניים.

משפחת אורן מתרחבת, לא, לא רבותי. נורית ורינת ל א בהריון. פשוט הבנים
התגעגעו לאמא ואבא וחוזרים הביתה, דורון כבר כאן ובעוד כחודש יגיע גם אור.
ברוכים השבים, שמחה וששון לנמצאים.

בעקבות הכתבות שלי על הבקלאווה שלא קיבלתי, פנו אלי כמה חברות וותיקות, אלו מה"קוקו והסרפן" והתעניינו בשלומי כי הכתבות מאוד הדאיגו אותן באשר למצבי הרגשי והנפשי, ניסיתי להסביר שהכל בסדר אך הן לא השתכנעו וגם אני לא. והנה השבוע, לצערי הגיעו לידיעת הציבור שני מכתבים שמסבירים את אשר ניסיתי אני להסביר, שהתנהלות העניינים כאן לא לרוחי ומי ייתן ונדע ימים יותר טובים.

לרותי וגדי אני רק יכול לאחל שתמצאו מזור ומרגוע לנפש הפגועה שלכם ולקובי לם והנהלת הקהילה ברצוני לומר שאין "צודקים ולא צודקים", יש כאן עניין של אמון, שצריך לבנות אותו עם יסודות טובים והמקרה האחרון של אי העברת הכספים ששייכים לחברים, פגע קשה באמון וביסודות, שאנחנו מנסים לבנות כאן. דודי תמשיך להיות המגדלור של הכפר ותזהיר אותנו מפני סערות וזעזועים. ואת המשכורת שלך אל תעביר לקיבוץ, תעביר אלי....

ריחות ה"פילסבריי" העולים מהמרכולית משגעים את החושים. שווה להיכנס למרכולית ולא לקנות כלום, רק להריח בחינם, סתאאם. תקנו מאפים ולעזאזל הדיאטה.

בתכניות הרדיו האזוריות כולם עצבניים. לא שקרה משהו מיוחד ומעצבן, פשוט כל השדרנים עצבניים וזהו שם התכנית, כל יום לפי השדר התורן, פעם זה "זהבי עצבני" ופעם "סגל עצבני". לא, לא מהמשפחה שלנו, שם כולם היו רגועים... ופעם זאת "איריס העצבנית". ולמה הם עצבניים? כי זה הייחוד של השידור. מתקשרים אליהם מאזינים עצבניים וכמה נחמד ורגוע לשבת ולשמוע איך כולם מתעצבנים על כולם, כל יום בשעה 11:00 ברדיו כל רגע וב- 104.5. שווה האזנה לבעלי עצבים חזקים.

מעשיה שקראתי באחד העיתונים, בשביל שושנה. מספרים שבעיירה אחת רחוקה היה בית-כנסת ולא עלינו עלה באש עקב הצתה. הלכו התושבים חפויי ראש וכואבים את האסון, והחליטו לבנות את בית-הכנסת מחדש, אבל צריך כסף וצריך תורם. הלכו לרב וספרו לו על המקרה ואמרו לו שיש תורם אבל הם לא יודעים אם הכסף כשר, כי תרמה אותו זונת הכפר (המאדאם). חשב הרב ואמר להם, כשר הכסף, אמרו לו, הכי צד? אמר להם הרב כי הכסף הוא שלנו ולכן הוא כשר, יצאו ממנו וחיוך רחב על פניהם.

כמות הכלבים המשוטטים בחצר הקיבוץ הולכת וגדלה למימדים מדאיגים ואין עם מי לדבר.

בסוף השבוע יהיה פה כינוס של גרעין ה' (לא אלוהים), ובית-בלונד כולו לרשותם. מקווה שחלקם יכניסו יד לכיס ויוציאו כסף לשיפוץ המקום.

שבת רגילה לפנינו ונקווה שתהיה שקטה ונעימה, בלי הרוגים ופיגועים ושיעבור הכל ממול ולא נדע עוד צער ומכאוב. שהחיילים יחזרו בשלום, שלא נפסיק לשיר ושהכסף יגיע לבנק תמיד בזמן.

זמן יציאת השבת והבדלה: 17:34
פרשת השבוע: התחלנו מספר בראשית, יענו מההתחלה.

שבת שלום ומבורך.

ש ב י.

להכריז שלום,

הרעש שנשמע ביום חמישי בלילה (ליד התלתון והלינה הכפרית) ועד השעות הקטנות, הגיע בעיקרו מקבוצת נערים ונערות של שבט צופים שבאה ללון בתלתון הבוגר.

למחרת סולקו ונשלחו לביתם 4 נערים שהיו את הגורם המפריע ביותר. בעקבות התלונות הרבות, דיברנו עם האחראים לקבוצה, העברנו את הפעילות לצד האחורי של התלתון, ביקשנו שקט, ושאת הארוחות יאכלו ברחבה בין התלתון לגנון. דווח לנו שיום שישי היה שקט יותר.

לעתים, אנו מקבלים קבוצות לתלתון הבוגר ובכך מסתייעים בהגדלת תקציב התלתון. הסקנו את המסקנות שלנו והחלטנו שלא נקבל יותר קבוצות בגילאים האלה ולא מאותו שבט צופים. בכל מקרה, אם הנכם שומעים רעש מאזור התלתון הבוגר, ניתן להתקשר אלי בכל שעה של הלילה.

אנו מתנצלים בפני כל מי שלא יכל לעצום עין.

צילה והמדריכים.

בשביל שיה... (1)

לפני מספר ערבים התנהל דיון בשכונה שלנו, עיקר הדיון היה "איך לעזור לחברה שלנו ולהקים את הקיבוץ על הרגליים?".

בתחילה דיברנו על המצב הכלכלי, למה נוצרו הבעיות בפניהם הקיבוץ עומד היום, ניסינו למצוא פתרונות, בקיצור, דיון מעניין. הגענו למסקנה שכל אדם, בשביל לתרום את חלקו, צריך למלא את החובות שלו כלפי הקיבוץ מבחינה כלכלית, ולגרום לאנשים אחרים להגיע למצב בו הם מרוצים ורואים את עתידם בקיבוץ. בדרך זו נתחיל לראות את הפתרונות לבעיות, בצורה אופטימית. שאלתי את שותפי לדיון (חבר משק שנחשב

לצעיר) איך אני יכולה לעזור, בתור נערה בקיבוץ, אשר מעריכה את הקהילה בה היא חיה ורוצה שהקהילה תעריך את עצמה. הוא התפלא ושאל מדוע אני רואה בקיבוץ שלי מקום כל כך טוב? סיפרתי לו שכאשר אני יוצאת מגבולות הקיבוץ ומדברת עם אנשים סביבי אני נפגשת עם הרבה מרירות ותסכולים שלהם כלפי המקומות בהם הם חיים. הסברתי לו שאני תמיד מפתיעה אנשים עם הגאווה שלי בקיבוץ, הסיפוק שלי ממנו והסיפורים כמה טוב לי פה.

לתקופה מסוימת שקלה משפחתי לעזוב את הקיבוץ, היה לי מאוד קשה עם הרעיון והתחלתי לשאול את עצמי למה? הרי יש פה כל כך הרבה צרות ותסכולים, שאולי באמת כדאי לעזוב. אבל אז הבנתי שבתור ילדה ועכשיו בחורה צעירה, ספגתי בחינוך שלי את כל אשר אדם צריך, למדתי לשתף, להיות אכפתית כלפי החברה שלי, ולמדתי ערכים שילוו אותי למשך כל החיים שלי. מאותו רגע נפל לי האסימון כי המקום הזה הוא יופי של מקום, עם כל כך הרבה לתת, האנשים הסביבה, אין יותר מה לבקש, רק שנעריך אותו ונשמור עליו בציפורניים.

אתם בטח חושבים לעצמכם, שטויות, זאת בסך הכל נערה, מה היא כבר מבינה לגבי בעיות אמיתיות ואחריות, סתם תמימה, ואני חייבת להודות כי הסיכויים שאתם יודעים יותר ממני הם גבוהים, ובכל זאת אני מתעקשת ופונה דווקא אליכם, האנשים שבונים את החברה המופלאה שלנו, כי טוב לי להיות אופטימית ולהאמין שיש בשביל מה ועל מה להילחם.

אני מאמינה כי באופטימיות צריך להילחם כי אני רואה את החיים שלי בשלב מאוחר יותר פה, ואני רוצה לדעת שביום מן הימים כאשר אני יקים משפחה אני יוכל לבוא לגור פה ולתת לילדים שלי את מה שאני קיבלתי.

ברור לי שהבעיות שלנו כרוכות בהרבה מאמצים וכי יש עוד דרך ארוכה. אני את חלקי הקטן, ויום אחד קצת יותר גדול מבטיחה למלא, בשביל שנישאר כאן עם כל הטוב שיש לנו בידיים. תודה שהקדשתם לי כמה דקות של קריאה מקווה שזה נתן לכם משהו.

מסע הפרסום של הסוכנות – "בואו לגליל" – הצליח מעל ומעבר למצופה, ולפי העיתונות היו 7000 שיחות עם ה-CALL CENTER של המבצע.

הגיעו "ביום הפתוח" לכפר הנשיא 60 משפחות ומתוכם 59 מלאו טופס הרשמה על מנת להיות ברשימת המתעניינים שלנו ולקבל עדכון שוטף על המשך הפרויקט.

באותו יום התגייסו כ-20 חברים, תושבים, בנים ואורחים לשבת עם המבקרים ולהסביר להם פרטים אודות השכונה העתידית והתנאים שלה. בממוצע ישבו עם כל משפחה כרבע שעה (כולל ביקור לתצפית בשטח), והתרשמנו שרוב רובם של האורחים, היו רוצים לעבור לגור בגליל וחלקם בכפר הנשיא. כך שמשך 3 שבועות (מאז שהתחיל מסע הפרסום) נרשמו אצלנו 93 משפחות!!

במצב כזה אין לנו ברירה אלא למצוא את הדרך הטובה ביותר לבנות את השכונה מתוך המגבלות של הבג"ץ. הכוונה להגיע להסכמה חדשה עם מנהל מקרקעי ישראל, על ידי החזרת הקרקע למנהל – ואז המנהל יקצה אותה למשתכנים החדשים. אנחנו נצטרך להסתפק בתשלום עבור השיווק, ההרשמה, חלק מהפיקוח, חיבור לתשתיות – סכום שהוא הרבה יותר צנוע ממה שציפינו, אבל מספיק לשחרר את הקרקע מהשעבודים של הבנקים ולאפשר שדרוג של התשתיות הקיימות בכפר הנשיא (מגרש חניה, ביוב, תאורה, מדרכות וכד'). הכוונה להתחיל לבנות בקיץ 2004 כך שהאיכלוס הראשון יהיה בקיץ 2005.

קולין פרימוסט

על הקנקן ומה שיש בתוכו

רבים מכם ודאי שואלים את עצמם מה קורה בתוך הבית עם הפלריג הירוק בחוץ, ושאריות המדורה, זה שלפעמים שומעים ממנו קצת רעש בכל מיני שעות מוזרות, אז נספר לכם.

בערב ראש השנה נסעה קבוצה מהנעורון/נעורים לבי"ח זיו, חילקו שם שי לחג, והפעילו את הילדים המאושפזים. באותו זמן הלכה קבוצה אחרת ונתנה תפוח בדבש וכרטיסי שנה טובה לחיילים בתחנה. במשך כל השבוע החבר'ה הכינו כרטיסים וכיבוד. ביום עצמו התכנסנו ב-8:00 בבוקר (הישג מרשים לכל הדעות, למי שמכיר את הרגלי השינה של הנ"ל), חגגנו את ראש השנה ויצאנו לדרך. ובמשך השבוע של חופשת סוכות, לאחר שחזרנו מיומיים של טיול, התחלנו לעבוד במרץ על ערב "לא נפסיק לשיר". הנגנים התאמנו, הזמרים התכוננו, וכולם גזרו,

הדביקו ואפו עוגות. הגענו לערב עייפים, אך מאוד מרוצים, ומי שהפסיד, פספס ערב שמח מאוד.

מה אנחנו בעצם רוצים להגיד?

שיש כאן קבוצה נהדרת של חבר'ה מוכשרים עם הרבה רוח חיובית, ורצון לעשות ולתרום. קחו את הדברים החיוביים, ומובטח לכם שגם את הרעש והבלגן תראו פחות.

שנה טובה לכולם
אילן ועפרי

כידוע לכם נמרוד פלמה שוהה כעת בהוואי, שם הוא שוחה ולומד באוניברסיטה. במסגרת לימודיו, הוטלה עליו משימה להרצות באחד התיכונים בהוואי, בכיתה י"ב, על ישראל וחיינו בקבוץ. את הדואל הבא שלח המורה של הכיתה, למרצה של נמרוד, לאחר שההרצאה התקיימה.

המרצה שלחה לכמרוד את תוכן המכתב ונמרוד שלח לאבא ואמא, ששלחו ל"דברי" והריהו לפניכם:

From: [Iris Yoeli](#)

Date: 23:13:47 יום חמישי 09 אוקטובר 2003

To: [Nimrod Palma](#)

Subject: FW: WOW! Nimrod!

iris,

thank you for putting me in touch with Nimrod. He is a wonderful human being. He did an excellent job and was so personal with the students.

They really liked him and connected well. Some of the class members would like to attend one of his swim meets this year. He is a superb ambassador for Israel.

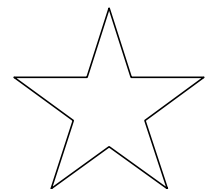
What a thoughtful, compassionate, sensitive, and intelligent individual he is.

The world needs more Nimrods.

Shalom, Toda, Aloha,

Bob

ברכות לבביות, חמות, גם מאיתנו כאן לנמרוד. והמשך בדרכך לעשות חייל.

פסטיבל פישפשאנטי מודה

כשהתחלנו לפני שנה זה היה ניסיון והתגובות המפרגנות הניעו אותנו להמשיך ולהפוך את זה למסורת.

אנו רוצות להודות לכולם על האווירה והפרגון שהבאתם ובעצם יצרו את ההפנינג הנהדר.

כמו כן רוצות להודות לאלה שעזרו בהקמה, בפירוק, בתורנויות, וכדי שלא נשכח אף שם, אז לא נזכיר אף שם.

בלעדיכם, היה לנו קשה ובלתי אפשרי בכלל לעשות.

כמו כן אנו רוצות להודות לכל אלה שהכינו את האוכל ולא להשכח. ותודה אחרונה.

תודה לאלה שהפעילו את היצירות ולא להם שהפעילו וגרמו להורים ליהנות.

אז תודה רבה

ונתראה שנה הבאה בעזרת השם

רג'י וקורין

One day God was looking down at Earth and saw all of the evil that was going on. He decided to send an angel down to Earth to check it out.

So he called on a female angel and sent her to Earth for a time.

When she returned she told God, yes it is bad on Earth, 95% of the people are bad and 5% are good.

Well, he thought for a moment and said maybe I had better send down a male angel; to get both points of view. So God called a male angel and sent him to Earth for a time.

When the male angel returned he went to God and told him yes, the Earth was in decline, 95% were bad and 5%

were good.

God said this was not good. He decided to E-mail the 5% that were good and encourage them, a little something to help them keep going.

Do you know what that E-mail said?

*

*

Oh! You didn't get one either?

וזאת הייתה כמובן **הפינה האנגלית**, מוקדשת לאלה שקוראים אותה.
בשבוע הבא יכתבו את חדשות השבוע: ה"פירורים" שלנו **דורית ואבי**
אז – שתפו אותם וספרו להם.

חדשה שהגיעה לאוזני זה עתה... רותם פוקס, עוד בת משק מיוחדת וייחודית, יצאה לרוסיה הקרה והרחוקה לעיר סרטוב. שליחות מטעם הסוכנות, למטרת גיבוש קהילה יהודית שם.

לכבוד האירוע למדה הבחורה את השפה הרוסית, עשתה קורס בהילכות הדת היהודית: תפילות מנהגים וכדו'.

נו, אז תגידו לי, זה לא נפלא? מעורר גאווה והערצה?!

ברכת הצלחה סיפוק והנאה מכולנו. ולהורים הגאים - יש בעד מה.

המערכת (ש).

